

var blevet hørt som almindelig berettiget høringspart eller ej.

Kl. 15.00

Men stadig væk er jeg enig i, at der er problemer i forhold til det fremsatte lovforslag, men dog ikke så store problemer, at Kristendemokraterne ikke kan tilslutte sig lovforslaget. Det kan vi bl.a., fordi vi jo altså også tilslutter os forslag til folketingsbeslutning om udkast til rammeafgørelse om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale, B 159, som Folketinget behandlede i folketingsåret 2002-2003. Og vi føler vi os selvfølgelig også forpligtede af det samtykke, som vi bidrog med dengang, med hensyn til dette lovforslag, L 5, der er fremsat her i dag.

Når vi tilslutter os lovforslaget, er det, fordi vi mener, det er nødvendigt, at vi i det internationale samfund er hinanden behjælpelige, når det gælder om at opklare forbrydelser, og at vi er nødt til også at indgå i et forpligtende samarbejde, som L 5 er et udtryk for, på trods af at vi ved, at der er nogle lande, der har en anden retssikkerhed, en anden retskultur, end vi har i Danmark, og at der er forskel EU-landene imellem, uanset at der er et gulv med hensyn til, hvordan man ser på retssikkerhed som sådan og minimumsbestemmelser i den forbindelse.

Derfor synes vi, at forslaget her er i orden, altså også på trods af, at man f.eks. fraviger krav om dobbelt strafbarhed for handlinger, som er opført på positivlisten.

Lad mig dog sige, også i forlængelse af noget af det, fru Line Barfod har forfulgt her i debatten, at vi synes, det er fornuftigt nok som foreslået af Enhedslisten – sådan oplever jeg det – at man prøver at se på det totale billede af, hvad det er, der sker på det område her. For det er klart, at der i slipstrømmen måske kommer meget med både at bekæmpe terrorisme og bekæmpe kriminalitet osv., og jeg synes, det kan være udmærket at prøve. Hvordan det så skal ske, kan vi diskutere i forbindelse med udvalgsarbejdet. Så kan vi se, om vi kan få et totalt billede af, hvordan udviklingen har været på det område, også for at få vurderet hvad det egentlig er, vi vil være med til fremover, og også for at være mere proaktiv i hele den her proces. Jeg synes, det er et ganske udmærket forslag, som er blevet fremsat her i forbindelse med behandlingen af L 5 i Folketingssalen.

Men med disse ord vil vores konklusion altså være den, at vi går positivt ind i udvalgsbehandlingen af L 5, men selvfølgelig meget gerne ser

på de konkrete problemstillinger, lovforslaget rejser, og i særdeleshed meget prøver at tilvejebringe det totale billede, som bl.a. Enhedslistens ordfører har efterlyst i debatten i dag.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også gerne indlede med at takke det store flertal af partier, som har tilkendegivet, at de støtter lovforslaget. Jeg tror egentlig, at jeg godt vil indlede med nogle helt generelle betragtninger, for der er ganske mange af ordførerne, der også har været inde på den videre arbejdsproces i Folketinget med, hvorledes vi håndterer sager i EU, som berører det retlige område.

Jeg vil godt starte med at sige, at det er fuldstændig korrekt, som fru Elisabeth Arnold har gentaget flere gange i løbet af debatten i dag, bl.a. på baggrund af udtalelser fra fru Line Barfod, at de rammeafgørelser, som vi her omsætter til dansk lov, er rammeafgørelser, som hviler på de principper, der blev fastlagt i Tampere i 1999. I Finland i 1999 havde man en diskussion om, hvordan man sikrer, at det retlige område bliver mere velfungerende i EU. Med andre ord, hvordan vi bliver bedre til at bekæmpe kriminalitet og hjælpe hinanden med at straffe de personer, som begår kriminalitet, således at de ikke kan benytte deres eget medlemsland eller andre lande som helle.

Dengang var diskussionen rent faktisk, om man skulle vælge det, som det indre marked bygger på, nemlig harmonisering, eller man skulle vælge en anden mindre vidtgående model, som går på gensidig anerkendelse og tilnærmelse. Dengang vandt sådan set det, der også var den danske position. Vi ønsker ikke en total harmonisering på det retlige område. Hvis man skulle gøre det, som fru Line Barfod et eller andet sted vil argumentere for, nemlig sikre, at retsplejeloven er ens overalt, så vil ved, hvilke rettigheder vi har at holde os til – det er i hvert fald sådan, jeg hører fru Line Barfod – så ville det netop betyde, at man gik ud ad den tangent, der hedder harmonisering f.eks. af retsplejeloven eller af straffelovgivningen. Og af mange gode grunde synes jeg, det er en vanvittig dårlig idé.

Kl. 15.05

Jeg synes, at noget af det smukke ved det europæiske samarbejde jo er, at det bygger på, at vi som lande og kulturer er forskellige, og vi skal have lov at virke sammen og arbejde sammen og samarbejde også som følge af, at vi har